

РЕШЕНИЕ

№ 858

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11322** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор, чрез процесуален представител юрк. Н., срещу решение от 18.08.2021г., постановено по НАХД № 3434/2021г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав. С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление (НП) № Р-10-91/08.02.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) на М. П. Б. е наложена глоба в размер на 7 000 (седем хиляди) лева за нарушение на чл. 114б, ал. 2, изр. 1 във вр. с ал. 1, предл. 1, хип. 2 от ЗППЦК.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. По същество се твърди, че въззивният съд не е имал основания да приложи института на чл. 28 от ЗАНН и да отмени наказателното постановление поради маловажност на нарушението. Иска се отмяна на решението, както и потвърждаване на отмененото с него наказателно постановление.

Ответникът – М. П. Б., чрез пълномощник адв. Г., в съдебно заседание и с представен писмен отговор на касационната жалба взема становище за нейната неоснователност.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното: Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

По делото няма спор по фактите. Безспорно е установено, че [фирма] е публично дружество по смисъла на чл. 110, ал. 1 от ЗППЦК. На заседание на Надзорния съвет на дружеството, проведено на 03.07.2020г., жалбоподателят М. Б. е избран за член на УС на същото и в това си качество е станал субект на задължения по ЗППЦК, сред които и разписаните в чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК.

Съгласно чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, неговият прокурист и лицата, които пряко или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация: 1. за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; 2. за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са; 3. за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица.

Според чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество са длъжни да декларират обстоятелствата по ал. 1 в 7-дневен срок от избирането им.

В случая жалбоподателят е избран за член на УС на [фирма] на 03.07.2020г. и в съответствие с чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК е следвало да декларира обстоятелствата по ал. 1 в срок до 10.07.2020г., докато той е сторил това на 14.07.2020г., на която дата с писмо вх. № РГ-05-17-9 е представил в КФН декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК, с което безспорно е осъществил състава на вмененото му нарушение.

Независимо от изложеното относно извършеното нарушение, касационната инстанция споделя извода на въззивния съд, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, като счита, че деянието представлява "маловажен случай". Приложението на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения (каквото е процесното), но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В разглеждания случай, деянието, както правилно е отбелязал и въззивният съд, с изключително нисък интензитет е застрашило обществените отношения, регламентирани с разпоредбите на ЗППЦК, свързани с упражняването на ефективен, адекватен и навременен контрол на регулаторния орган върху дейността на публичните дружества. Преценката дали конкретно извършеното нарушение разкрива признаците на маловажен случай следва да се направи с оглед дефиницията на чл. 93, т. 9 от НК вр. с чл. 28 от ЗАНН. Съгласно нея, като маловажен случай може да се квалифицира този, при който извършеното нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В конкретния случай определящ според настоящия съдебен състав е срокът на закъснението за подаване на декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК – 4

дни, два от които почивни /11.07. и 12.07.2020г./, както и факта, че жалбоподателят сам и по своя инициатива е изпълнил задължението си, още преди началото на административнонаказателното производство. Тези обстоятелства придават инцидентен характер на констатираното нарушение. Това дава основание нарушението да бъде определено като такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Като е приел тези констатации, СРС е формирал правилен извод за незаконосъобразност на наложената санкция.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.08.2021г., постановено по НАХД № 3434/2021г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: